

Publicerad 2010-08-27 03:32 av Atena

Ja, varje gång det åskar tänker jag på det du sa och jag både älskar det och hatar det.

Varje gång det åskar.

Just den där meningen minns jag varje gång vädret får mig att rysa av obehag. Varje gång som jag vill krypa ner under täcket, varje gång jag känner mig ensam och rädd, då tänker jag på det du sa (och på dig). Och där ligger jag och önskar att jag kunde få vila mitt huvud på din bröstborg igen och höra ditt hjärta slå i natten. Då hade ditt hjärtslag varit det enda som jag hade hört och mina ben hade trasslat in sig i dina sådär automatiskt som de alltid gjorde när du låg bredvid. Rädslan som jag hade känt hade försvunnit för att du hade varit där, intrasslad med mig. Du och ditt hjärta.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Atena med Poeter.se id #13217 innehar upphovsrätten